
Za křivdy se omlouváme

Za křivdy se omlouváme

Soud s „kulačkou“ - Studenti právnické fakulty rekonstruovali proces z 50. let

Fiktivní obnova politického procesu z roku 1955 je součástí mezinárodního festivalu Mene Tekel. Zorganizovali ji studenti **Právnické fakulty UK**.

PRAHA Hlavním sálem Vrchního soudu v Praze zní Internacionála. Po ní se ozve: Povstaňte, přichází soud. Všichni přítomní v sále si stoupají. Soudci usedají na svá místa a do místnosti je za doprovodu dozorkyň přivedena žena. Všichni usedají a poslouchají plamennou řeč prokurátora, který vysvětluje zatčení ženy i to, co měla provést...

Celý proces však není skutečností. Jde o fiktivní obnovu politického procesu Marie Švejdové z roku 1955, který je součástí mezinárodního festivalu Mene Tekel. Soudce, prokurátora, vypravěče a dozorkyně představují studenti právnické fakulty. Marii Švejdovou „hraje“ herečka Lucie Juříčková.

„Je to sice fiktivní rekonstrukce politického procesu, ale jde o skutečný příběh obyčejné paní, která nikdy neměla nic do činění s bojem proti režimu.

Jen si chtěla žít svůj život,“ vysvětlil Martin Fatura, člen spolku českých právníků Všehrd, který se na rekonstrukci procesu podílel.

Marie Švejdová byla v roce 1955 odsouzena za sabotáž, útoky proti skupinám obyvatel, urážky veřejného činitele a rozkrádání a poškozování družstevního majetku. Za to jí soud udělil tříleté vězení, pokutu tisíc korun a ztrátu čestných práv občanských na pět let. Veškeré její jmění propadlo státu a dostala doživotní zákaz pobytu v kraji České Budějovice. Rekonstrukce mohla vzniknout hlavně proto, že k případu je hodně dokumentů a podkladů. Organizátoři měli k dispozici dokonce i deník Marie Švejdové, ve kterém popsala svůj příběh a do nějž napsala svou pravdu. Ten zde také herečka představující odsouzenou ženu přečte.

„Nebyla jsem schopna se vůbec hájit, nemohla jsem ani promluvit, zůstala jsem sedět jako dřevěná pro své nervové zhroucení. Proto si přeju obnovu řízení, neboť jsem zcela nevinná. Moji svědci nebyli k soudu vůbec připuštěni...“ píše v deníku Marie Švejdová.

Svědci, které odsouzená žena navrhla, nikdy vyslechnuti nebyli a k obnově jejího procesu nedošlo. Ona se však nevzdala. Odvolávala se a pod dokumenty, kterými jí bylo oznámeno, že byla odsouzena po právu, vždy připisuje: nesouhlasím, nespravedlivě odsouzená, žádám obnovu řízení. „Trvám na provedení obnovy a nechci ztratit naději, že se najde někdo spravedlivý, kdo se ujme člověka celý život těžce pracujícího,“ touto větou končí deník paní Švejdové. Fiktivní proces ale pokračuje. Studenti vyzývají všechny přítomné v sále, aby opět povstali. Když to udělají, přečtou prohlášení: „Vážená paní Švejdová, stala jste se jednou ze statisíců obětí komunistické totality, která umožňovala i malým komunistickým funkcionářům beztrestně zneužívat svou moc. Prohlašujeme tedy, že Marie Švejdová byla odsouzena a vězněna nespravedlivě. My studenti se vám za bezpráví a křivdy způsobené komunistickou justicí omlouváme.“ Při čtení prohlášení tečou dceři, zeťovi, vnučce a pravnučce Marie Švejdové po tvářích slzy...

Marie Švejdová byla v roce 1955 odsouzena a sabotáža další „prohřešky“ ke třem letům vězení

Foto popis| Přesvědčivý výkon. Jedna ze studentek pražské právnické fakulty, která při včerejší rekonstrukci soudního procesu z roku 1955 zastupovala obžalobu, se do své role skutečně vcítila.

Foto autor| Foto LN - František Vlček